

- 15 Тъ ще ся населятъ въ шатъръ-тъ му,
който не е вече неговъ:
Жупель ще ся распере на върху жилище-
то му.
- 16 *Отъ долу кореніе-тъ му ще изсъхнѣтъ,
И отъ горъ вѣтвы-тъ му ще ся отсѣкѣтъ.
- 17 *Помень-тъ му ще ся изгладі отъ земѣ-
тъх,
И име-то му не ще да го има вече по
улицы-тъ.
- 18 Ще ся испѣди отъ видѣло-то въ тъмно-то.
И ще ся изгони отъ свѣтъ-тъ.
- 19 *Не ще да има ни сынъ ни внукъ между
люде-тъ си,
Нито остатъкъ въ жилища-та си.
- 20 Послѣдородни-тъ ще ся смаѣтъ "за
день-тъ му,
Както и прѣждеродени-тъ зѣхъ ужасъ.
- 21 Наистинѣ такъвъзъ сѣ жилища-та на не-
честивыи-тъ,
И това е мѣсто-то о на того който не по-
знава Бога.

ГЛАВА 19.

- 1 И отговори Іовъ, та рече:
2 До кога ще оскърбявате душъ-тъ ми,
И ще мя скрушавате съ думы?
3 *Десетъ пѣти вече станѣ мя укорявате:
Не ви ли е срамъ да ми смаювате гла-
въ-тъжъ?
4 И ако наистинѣ съмъ сгрѣшилъ,
Грѣшка-та ми остава съ мене.
5 Но *ако непрѣмънно искате да ся наго-
лѣмѣте противъ мене,
И да хвърляте противъ мене укоръ-тъ ми,
6 Научѣте ся сега че Богъ мя събори,
И мя обыколи съ мръжъ-тъжъ си.
7 Ето, въпѣжъ: Неправда! но нѣма кой да
мя чуе:
Выкамъ, но никакъвъ сѣдъ.
8 *Прѣградилъ е пѣть-тъ ми, и не можъ
да прѣминѣхъ,
И турилъ е тъмнинѣ въ пѣтеки-тъ ми.
9 *Съ блѣклъ мя е отъ славъ-тъжъ ми,
И отнѣлъ е вѣнецъ-тъ отъ главъ-тъжъ ми:
10 Погубилъ мя е отъ всякъдѣ, и отивамъ:
И искоренилъ е надеждъ-тъжъ ми като
дърво.
11 И распалилъ е противъ мене ярость-тъжъ си,
И *счита мя като единъ отъ врагове-тъ си.
12 Пълкове-тъ му дойдохъ наедно,
*Та приготвихъ пѣть-тъ си противъ мене,
И расположихъ ся въ станъ около ша-
търъ-тъ ми.
13 *Отдалечилъ е отъ мене братія-та ми,
И който мя знаехъ станѣхъ за мене
съвсѣмъ чужди.
- 14 Оставихъ мя ближни-тъ ми,
И забравихъ мя познаници-тъ ми.
15 Който живѣѣтъ въ домъ-тъ ми
И слугини-тъ ми считатъ мя като чуждъ:
Страненъ станѣхъ въ очи-тъ имъ.
16 Выкамъ слугъ-тъжъ си, и не отговаря:
Съ уста-та си му ся молѣхъ.
17 Дыханіе-то ми *стяжъ* странно на женѣ
ми;
Тѣи и моленія-та ми на чада-та на *майчи-
нѣ-тъжъ* ми утробѣхъ.
18 И *самы-тъ малкы дѣца мя прѣзрѣхъ:
Когато ставамъ говорятъ противъ мене.
19 *Всичкы-тъ ми тайни пріятели ся погну-
сихъ отъ мене:
И онѣзи, който възлюбихъ, обрнѣхъ ся
противъ мене.
20 *Кости-тъ ми залѣпихъ за кожъ-тъжъ ми
и за плѣть-тъжъ ми,
И отървахъ ся *само* съ кожъ-тъжъ на зѣ-
бы-тъ си.
21 Помилуйте мя, помилуйте мя, вы прія-
тели мои;
Защото *рѣка Божія ся допрѣ до мене.
22 Защо *мя гоните както и Богъ,
И не ся насыщате отъ плѣть-тъжъ ми?
23 О, да можахъ да ся напишѣтъ думы-
тъ ми!
Да ся начертаяхъ на книгѣхъ!
24 Да ся издѣлбяхъ на скалѣ за всегда,
Съ желѣзихъ писалкѣхъ и олово!
25 Защото знаѣхъ че е живъ Искупитель-тъ ми,
И въ послѣднѣо врѣме ще възстане на зе-
мѣ-тъжъ:
26 И като ислѣе слѣдъ кожъ-тъжъ ми това
тѣло,
Пако *съ плѣть-тъжъ си ще видѣхъ Бога;
27 Когого самъ азъ ще видѣхъ,
И ще гледатъ очи-тъ ми, а не другъ:
Дробове-тъ ми истаюватъ вѣтрѣ въ мене.
28 Но въ трѣбваше да речете: *Защо го
гонимъ?
Понеже корень -тъ на *това* нѣщо ся на-
мѣрва въ мене.
29 Устрашѣте ся отъ мечъ-тъ;
Защото мечъ-тъ е отмѣститель-тъ на без-
законія-та,
*За да познаете че има сѣдъ.

ГЛАВА 20.

- 1 И отговори Софаръ Наамаецъ-тъ, та
рече:
2 Заради това мя каратъ мысли-тъ ми
да отговорѣхъ,
И за това бързамъ:
3 Чухъ укорително-то обличеніе противъ
мене,

ж Гл. 29; 19. Ис. 5; 24. Ам. 5.
2; 9. Мал. 4; 1.
л Псал. 34; 16. 109; 13. Прит.
2; 22. 10; 7.
м Ис. 14; 22. Іер. 22; 30.
н Псал. 37; 13.
о Іер. 9; 3. 10; 25. 1 Сол. 4;

5. 2 Сол. 1; 8. Тит. 1; 16.
—
а Быт. 31; 7. Лев. 26; 26.
б Псал. 38; 16.
в Гл. 3; 23. Псал. 88; 8.
г Псал. 89; 44.
д Га. 13; 24. Псал. 2; 5.

е Гл. 30; 12.
ж Псал. 31; 11. 38; 11. 69;
8. 88; 8. 18.
з 4 Пар. 2; 23.
и Псал. 41; 9. 55; 13, 14, 20.
і Гл. 30; 30. Псал. 102; 5.
Нав. 4; 8.

к Гл. 1; 11. Псал. 38; 2.
л Псал. 69; 26.
м Псал. 17; 15. 1 Кор. 13;
12. 1 Іоан. 3; 2.
н Ст. 22.
о Псал. 58; 10, 11.
—